

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

תיק 1200993/1

ב"ה

בבית הדין הרבני הגדול ירושלים

לפני כבוד הדיינים:

הרב אליהו הישיריק, הרב מיכאל עמוס, הרב אברהם שינדלר

(ע"י ב"כ
ועו"ד כנרת בר לב)

ת"ז

המצרער:

נגד

ת"ז

המשיבה:

הגדון: הפחתת/ביטול מזונות

החלטה

הוגש בפנינו ערעור על החלטת ביה"ד האזורי בתל אביב בתובענה שהוגשה בפניו להפחתת מזונות ילדים.

ביה"ד האזורי כתב בהחלטתו נשואת הערעור כדלהלן:

" לאחר העיון בחומר שבתיק, והכרור שנערך במהלך הדיון עולה שמיום עריכת ההסכם אכן הסדרי השהייה של הילדים עם האב גדלו, אמנם לא באופן שניתן לקבוע שינוי נסיבות מהותי שיש בו כדי לשנות את חיוב המזונות שהתקבל בקנין. שהרי בסעיף ט' להסכם ניתנו סמכויות לשירותי הרווחה לקביעת הסדרי השהייה, ולמרות האפשרות ששירותי הרווחה ישנו את הסדרי השהייה נקבעו בסעיף א' מזונות קבועים. גם בשאר טענות האב על שינוי נסיבות, לא מצא בית הדין ממש. ההסכם נחתם בשעה שהאב ידע מה מצב האשה, טענותיו כלפיה היו כבר בזמן הדיונים, הפרשי ההשתכרות היו יכולים להיצפות מראש. חיוב המזונות התקבל בקנין ומהווה חיוב גמור.....

ביחס לקצבאות הביטוח הלאומי, בסעיף ג' להסכם הגירושיין נקבע שקצבאות המגיעות לילדים מביטוח לאומי יועברו במלואם לאם. אמנם במהלך הדיון התברר ששני הצדדים מודים שבעת עריכת ההסכם היה ידוע לבעל שקצבת הביטוח הלאומי עמדה על סדר גודל של 3,300 ₪. כיום הקצבה המשולמת עומדת בסדר גודל של 6,400 ₪. כמו כן התברר בדיון שלילדים המקבלים את הקצבה אין צרכים מיוחדים המצריכים הקצאת הקצבה לצרכים מיוחדים. ניתן לראות את הקצבאות הנוספות שאושרו על ידי הביטוח הלאומי, שלא היו בידעת האב בזמן ההסכם, כשינוי נסיבות מהותי. ההסכם מדבר על הקצבאות המגיעות בלשון הווה, כפי שהיו בזמן עריכת ההסכם ולא על קצבאות שיגיעו, בלשון עתיד. מכאן שאין להחיל את הוראות ההסכם על קצבאות נוספות שלא היו ידועות לאב בזמן ההסכם. מנגד אם הביטוח הלאומי יחליט להגדיל את גודל הקצבה שהיתה ידועה בזמן ההסכם, הוראות ההסכם שהקצבה שייכת לאם, כן תחול על ההגדלה. מאחר והוראת ההסכם לא חלה על קצבאות חדשות שלא היו ידועות לאב, הרי שיש לחלוק את הקצבה בין הצדדים כאותו יחס של ימי השהות של הילדים עם ההורים. בצורה מעשית הקצבה תועבר לידי האם, האם תעביר לאב מתוספת הקצבה שלא היתה ידועה לאב, כפי חלקו ביחס ימי השהייה החודשיים."

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ע"כ ציטוט מהחלטת ביה"ד האזורי.

הצדדים שבפנינו התגרשו ביום 5/3/17 ולהם ארבעה ילדים, כאשר שלשה מתוכם בעלי צרכים

מיוחדים.

בהסכם הגירושין מיום 17/5/17 ושאושר בפסק דין נקבע לגבי מזונות הילדים כדלהלן:

- א. עבור מזונות 4 הילדים ישלם האב לאם סך של שלושת אלפים וחמש מאות (3500) ₪ לחודש. סכום זה כולל את מדור והוצאות מדור וכן הוצאות חינוך של הקטינים יחד עם זאת יישאו הצדדים בחלקים שווים תשלום עבור הגן של הבן. בנוסף הצדדים יישאו בחלקים שווים בהוצאות רפואיות חריגות שאינן מכוסות על ידי ביטוח רפואי.
- ב. דמי המזונות האמורים בסעיף א' לעיל יועברו לאשה בכל 12 לחודש קלנדרית. מזונות חודש מאי 2017 יועברו על ידי האב ביום 18.5.17.
- ג. קצבאות המגיעות לילדים מביטוח לאומי יועברו במלואן לאם.

טענות המערערים:

מאז עריכת ההסכם הורחבו זמני שהות הילדים עם האב. במקום שני לילות בשבוע ולסירוגין שישי שבת כולל לינת מוצ"ש, התווספו שני לילות בחודש. משכך מדובר בשינוי נסיבות.

בנוסף, התברר שקצבאות הילדים של ביטוח לאומי הוגדלו מ3,300 ₪ לחודש בזמן עריכת ההסכם, לכ6,400 ₪ לחודש והאב לא התכוון מעולם לוותר על סכום שכזה.

המערערים טוענים עוד, שהאב בעיקר נושא באחריות גידול הילדים. הוא שכר דירה בת שני חדרים ומשלם שכירות של 3,000 ₪ לחודש. יש לו חובות של כ120,000 ₪ לחודש. משכורתו כ8,500 ₪ לחודש.

לאחר תשלום השכירות והמזונות כמעט ולא נשאר לו אמצעי מחיה. כאשר לדבריו, עובדת כמורה ומשתכרת כ10,000 ₪ לחודש ובנוסף מקבלת את הקיצבאות של בל"ל כמו"כ מקבלת דמי המזונות שחויב בהם האב. הרי שהכנסותיה עוליים פי כמה וכמה מהכנסותיו שלו.

טענות המשיבים:

מדובר בהסכמות שאליהן הגיעו הצדדים ושאושרו בפסק דין של ביה"ד האזורי. אין לשנותם ללא שינוי נסיבות משמעותי.

בענין גובה השכר, טוענת ב"כ המשיבה שהמערער משתכר 10,000 ₪ לחודש + בונוסים והחזקת רכב ואילו המשיבה משתכרת 7,000 ₪ לחודש לאשה יש ג"כ חוב בבנק בגובה 60,000 ₪.

בענין זמני שהות אמנם הם שונו מ50% - 50%, ל60% - 40% לטובת המערער אולם לדבריה לא מדובר בשינוי המצדיק את שינוי ההסכמות.

ביה"ד ניסה לפשר בין הצדדים ואף נכתבו לפרוטוקול ההסכמות אולם בסופו של דבר לא אושרו ההסכמות.

ביה"ד איפשר לצדדים להמשיך לאחר הדיון ולנסות להגיע להסכמות בכוחות עצמם. אך לבסוף הודיעו שאין הסכם.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

כעת ניגש להכרעה.

ביה"ד האזורי נימק נכון בהחלטתו שהצדדים חתמו על הסכם גירושין. משכך אין מקום לשנותו. האב הסכים לשלם מזונות של 3,500 ₪ והסכים שקצבת המל"ל באותה שעה קיצבה על סך 3,300 ₪ תועבר במלואה לאם.

המשכורות של הצדדים נכון למועד החלטת ביה"ד האזורי לא השתנו מהותית ואת הכל היה ניתן לצפות מראש.

בשני נושאים היו שינויים, בענין זמני השהות היה שינוי מסויים, אולם ניתן היה לקחת את זה מראש בחשבון וכפי שביה"ד האזורי ציין בהחלטתו. כמו"כ קצבאות הבל"ל גדלו והוכפלו ובכך אכן היה שינוי משמעותי. שינוי ששני הצדדים לא ידעו עליו ולא צפו אותו בזמן עריכת ההסכם. על כן ביה"ד האזורי קבע נכון שיש לחלק את התוספת שהוספה בקיצבת הבל"ל לפי יחס זמני השהות של הילדים עם האב והאם.

לאור האמור לכאורה היה מקום לדחות את הערעור.

אולם מאחר והצדדים היו קרובים להסכמות. ובמסמך שנשלח לביה"ד נכתב מפי ב"כ המשיבה הסכמות שמיטיבות עם המערער יותר מאשר הוחלט בענינו. בביה"ד האזורי ובכדי להשקט המחלוקת ולאפשר להורים להתמסר לטיפול בילדים.

ביה"ד מאמץ את הצעת ב"כ המשיבה ופוסק את עיקריה כדלהלן.

הסכם הגירושין שאושר ע"י ביה"ד ישאר על כנו.

מתוך קיצבת המל"ל יועברו לאם 4,000 ₪ 62% ולאב יועברו 2,448 ₪ 38%. באם ישתנה גובה הקיצבה ישמר בין הצדדים אותו היחס של חלוקת הקיצבה.

חלוקה זו תחול רטרואקטיבית מיום מתן ההחלטה בביה"ד האזורי - 1/11/18.

מאחר והאב חויב לשלם מזונות בסך 3,500 ₪ לחודש ובכדי להקל על ההתחשבות ביניהם הרי שעל האב לשלם למשיבה מידי חודש רק את ההפרש בין 2,448 ל-3,500 ₪ דהיינו 1,052 ₪ לחודש.

ככל שהאב שילם בעבר הוצאות צהרון וקייטנות לבדו, מחצית סכום זה בכפוף להמצאת קבלות יקוזז מהחוב החל מיום 1/11/18.

סכומים שהועברו על ידי מל"ל לאם עקב אי תשלום המזונות של האב יופחתו מסכום החוב בכפוף לאישור מתאים.

בענין ההוצאות ב"כ המערערת מבקש לחלט עבורו את כל הערכות בסך 10,000 ₪ שהופקדה בביה"ד.

לאחר העיון בתיק ולאור מצבו הכלכלי של האב ביה"ד מחייב את האב לשלם למשיבה הוצאות משפט בסך 4,000 ₪. יתרת הסכום שהופקד תוחזר לאב.

ניתן ביום ט' במרחשון התש"פ (07/11/2019).

הרב אברהם שינדלר

הרב מיכאל עמוס

הרב אליהו הישריק

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

העתק מתאים למקור
בנימין שונם, המזכיר הראשי
נחתם דיגיטלית ע"י הרב מיכאל עמוס בתאריך 10:06 07/11/2019